
HALLO!

Groeten uit St. Paul

van Mariannahill in
Nederland

Info nr 9, juni 2015

Hij is met Gerard verder nauw verbonden gebleven. In zijn homilie schilderde hij een beeld van Gerard aan de hand van het verhaal van de twee Emmausgangers.

Concelebranten waren P. Damian Weber, generale overste van Mariannahill, en medebroeders. P. Damian noemde P. Gerard een man die geschiedenis heeft gemaakt voor Mariannahill en dankte de Nederlandse CMM groep voor wat zij voor de Congregatie hebben gedaan. Uit Duitsland waren gekomen de provinciale overste P. Michael Maß, en de paters Christof Beesten en de twee Afrikaanse Missionarissen van Mariannahill, Stewart Vukayi (Zimbabwe) en Mkhize Sbusiso (SA).

IN MEMORIAM

**Pater Gerard
Willemse C.M.M.**

Geboren te Uitgeest,
05-11-1931
Gestorven te Arcen,
St. Paul 06-06-2015
Geprofest,
09-09-1954
Priester gewijd,
12-07-1959
Rector Klein Seminarie,
1960-1967

Overste Missiehuis St. Paul 1967-1970
Provinciale Overste Nederland 1970-2015

Ridder in de Orde van Oranje Nassau

Wij zijn dankbaar voor zijn vele jaren van inzet in leidinggevende functies in Nederlands Mariannahill. Na een prachtig leven, waar hijzelf met veel voldoening op terugkeek, is hij op 83-jarige leeftijd overleden.

Gerard zal als een ikoon van het huidige KleinVink in herinnering blijven.

De gemeenschap van St. Paul

De uitvaartdienst van pater Gerard Willemse.

Op uitdrukkelijke wens van de overledene was de Trappisten Abt Chris Thewissen de hoofdcelebrant. Abt Thewissen was jarenlang lid van de Abt Pfanner Stichting die in een jarenlang proces het omvangrijke agrarische landgoed van Klein Vink, St. Paul heeft herschapen in een uitgebreid vakantiepark, dat enkele jaren geleden door Roompot-vakantieparken is overgenomen.

Uitvaartdienst voorgedaan door Abt Chris Thewissen

De kapel was ondanks de vele extra zitplaatsen verreweg te klein voor de vele familieleden en bekenden uit Uitgeest en talloze andere aanwezigen die sinds tientallen jaren bekenden zijn van pater Gerard.

Homilie van Abt Chris Thewissen, Trappist

Twee leerlingen van Jezus op weg naar Emmaus. Overmand door verdriet, door gevoelens van leegte en gemis. Gevoelens die wij kennen bij het heengaan van een geliefd iemand. Gevoelens die ook ons bevangen nu wij afscheid nemen van

pater Willemse. Dan voegt zich plotseling een vreemdeling bij de Emmausgangers, die inspeelt op hun pijn en verdriet – blijkbaar iemand met een groot inlevingsvermogen.

In deze vreemdeling herkennen wij iets van pater Gerard die met heel wat mensen met hun pijn en eenzaamheid een eindje meegegaan is. Door zijn betrokkenheid en meeleven was hij voor velen een steun en toeverlaat in moeilijke tijden.

Zoals de tochtgenoot in het Emmausverhaal het vertrouwen en de sympathie van de twee voetgangers wist te winnen, zo heeft ook pater Gerard door zijn openheid, zijn luisterend oor, een vertrouwensband met heel wat mensen weten op te bouwen. Soms ging dit over in vriendschap. Dat hij veel vrienden had hebben de laatste maanden voor zijn dood duidelijk bewezen. Zoveel warme belangstelling, meeleven en betrokkenheid!

De nieuwkomer in het Evangelieverhaal blijkt in staat te zijn de moeilijke situatie waarin de twee terechtgekomen waren te doorbreken door nieuw licht op hetgeen voorgevallen was te laten schijnen. Eveneens heeft pater Willemse in de moeilijke jaren van veranderingen in de kerk en de congregatie van Mariannahill telkens nieuw licht laten vallen op veranderende omstandigheden.

Aan durf en creativiteit heeft het hem nooit ontbroken. Dit heeft hij laten zien met betrekking tot de mbouw en herstructurering van het toenmalige kloosterbedrijf tot het recreatiepark 'Klein Vink'. Met zijn ruime en vooruitziende blik stond hij open voor ontwikkeling en aanpassing.

Ondanks weerstand wist hij altijd zijn lijn vast te houden. Nostalgisch teruggrijpen op het verleden was hem vreemd. "Vroeger was het ook niet alles": zei hij weleens. Gerard was dankbaar en blij met mensen die hem met raad en daad vooral in het bedrijf van Klein Vink bijstonden. Dit liet hij bij bijzondere gelegenheden ook duidelijk blijken.

De reisgezel duidt de twee Emmausgangers de situatie met het Schriftwoord. Door dit Woord wisten zij zich gesterkt en vatten weer moed. De vreemdeling wordt gaandeweg richtingwijzend.

Gedragen door het Woord van de Schrift wist pater Gerard mensen moed in te spreken en vertrouwen in de toekomst te schenken. Een van de belangrijkste kenmerken van een inspirerende priester ligt ongetwijfeld in de gave van het woord en daar was Gerard sterk in.

Uit ervaring wist hij dat voor veel mensen tegenwoordig de grootste bedreiging is dat zij geen levenszin, geen doel en vervulling meer zien voor hun bestaan.

In de liturgische viering wist hij daarop vindingrijk in te spelen. Aan de bijbelverhalen gaf hij een stem van deze tijd. De kapel van St. Paul moest een plek zijn waar iedereen welkom is zich thuis zou voelen. Een plek die voeling zou houden met de aktualiteit met de vragen en de

problemen die mensen bezig houden.

Pater Willemse was wars van alles wat voorgebaand, ingevuld en dichtgetimmerd was. Voor hem moest er ruimte blijven voor een stukje eigen geloofsinvulling en beleving. Nooit heeft hij zich willen vastbijten in een of ander systeem of traditie. Vastgelegde vieringen liet hij zich niet opdringen. Wat dit betreft kon hij zeer hardnekkig zijn.

Zijn medebroeders op St. Paul en in de missie gaf hij voldoende ruimte en vertrouwen om zichzelf te kunnen zijn. Hij verstond de kunst iedereen in zijn waarde te laten. Nooit was er bij hem sprake van bevoogding, daarvoor had hij te veel respect voor de ander. Gerard was een echte genietter. Hij gunde anderen werkelijk iets en genoot als hij anderen een plezier kon doen. Hij gunde ook zichzelf graag gezelligheid met vrienden en bekenden.

Aangekomen te Emmaus zeggen de twee tegen hun nieuwe reisgenoot: "Blijf bij ons, want de dag loopt ten einde". De reisgenoot stemt toe. Voor Gerard is de levensavond ingevallen. Maar ook hij blijft bij ons. Met zijn dood zal hij nooit helemaal uit ons leven verdwijnen. In gedachten blijft hij aanwezig.

Als de drie dan aan tafel gaan, breekt de metgezel het brood na het eerst gezegend te hebben. Als in een flits herkennen de twee in dit gebaar de Verrezen Heer in hun tochtgenoot. Hoe vaak heeft Gerard tijdens de vele jaren van zijn priesterschap het dankgebed uitgesproken en het brood gebroken. In dit uur doen wij het voor hem.

Moge hij de nabijheid van de Verrezen Heer nu voor eeuwig ervaren.

Slotceremonie op het kerkhof voorgegaan door de generale overste P. Damian Weber